

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2001

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Årene går, og i tilbageblikket får hvert af dem sit eget ansigt. Sommetider er det en begivenhed i familien, som gør året mindeværdigt: en festdag, en barnefødsel eller det år, huset blev malet; eller det kan være en stor sorg. Året vil blive husket; men det er vort personlige mindeår. Andre gange er det et år, vi alle i Danmark vil huske: et sportsmesterskab, en ny stor bro, for eksempel. Men der er år, vi aldrig vil glemme, og hvis minde, vi deler med millioner af mennesker i hele verden. Et sådant år vil 2001 være; for ingen af os kan holde denne nytårsaften uden at en bestemt dato står mejslet i erindringen.

Da terroren slog midt ned i USA den 11. september, var det ikke blot Amerikas Forenede Stater, der blev ramt, det var os alle sammen. For det anslag følte som en undsigelse ikke af en enkelt nation, men af alle de samfund i verden, som forsøger at leve i fred og fordragelighed, som med glæde og stolthed udnytter de mange muligheder, vor tids viden og teknologi kan give, og som arbejder på at opbygge samfund, hvor det enkelte menneske respekteres og kan trives.

Det kom som et lyn fra en klar himmel; men det var ikke noget lyn, ikke en af de naturkræfter, som rammer i blinde. Det skyldtes heller ikke en menneskelig fejl, eller at teknikken svigtede. Det var den villedede ondskab, den forsætlige hensynsløshed.

Den tirsdag eftermiddag i september, mens vi chokerede fulgte begivenhederne i New York og Washington, blev der lukket op for frygten: Hvad ville blive det næste ? Hvem kan føle sig sikker? Det véd vi ikke - det kan vi aldrig vide. Måske er det den vigtigste erkendelse, den væsentligste erfaring, den 11. september har at give os. Tilværelsens usikkerhed er et af de grundvilkår, som vi i Danmark er så lykkeligt lidt fortrolige med. Derfor er det også godt at mærke, at vi ikke har ladet os gribe af panik eller ladet os lamme, men roligt forsøger at leve videre og passer vor daglige dont.

Vi lader os heller ikke skræmme til at være os selv nok, men fortsætter med at deltage i det internationale samfunds mange aktiviteter og forpligtelser. Det blev senest understreget, da Danmark kort før jul traf beslutning om at stille danske militære styrker til rådighed for den internationale indsats i Afghanistan. Vi bliver bemærket, og vi bliver hørt; man regner med os - og man kan regne med os.

De voldsomme begivenheder, som vi i år har været vidne til, ryster os; ikke bare fordi TV bringer dem helt ind i stuen til os, men fordi vi véd, at de truer også vores dagligdag.

Det åbne samfund er vor stolthed; men det er netop på grund af sin åbenhed også sårbart. Det kan vi ikke lukke øjnene for; men det er vigtigt, at vi ikke ligger under for frygten. Nok skal vi være vågne; men vi skal ikke ligge søvnløse.

Historien har alt for mange eksempler på, at utryghed og frygt har givet næring

til fordomme og har sået splid mellem mennesker. Det kan også ske her hos os, for vi er i dag en mere sammensat befolkning, end vi var for et par slægtled siden. I Danmark bor nu side om side mennesker, som ikke kender nogen anden tilværelse end den danske, og mennesker, som er kommet hertil med en helt anden baggrund og andre traditioner. Ikke alle har nået at leve sig ind i de forhold, der er en selvfølge i Danmark; og så let er det heller ikke at måtte indse, at forholdene herhjemme faktisk har forandret sig.

Det kan give - og har givet gnidninger. Det er en udfordring til sammenholdet i det danske samfund.

Lige så klart, som vi tager afstand fra ekstreme standpunkter, må vi heller ikke lukke ører eller øjne for nogle af de forhold, som kan være årsagen til dem. Vi må lytte, også når vi er helt uenige i de synspunkter, der bliver fremsat. Vi må stå fast på de værdier, som vi i generationer har bygget vort samfund på, og imødegå de holdninger, som vi ikke kan dele.

At stå sammen er ikke noget, der gøres kun fra én side. Det kræver noget af os alle, for det er ikke altid så ligetil at erkende medmennesket bag anderledes træk og uvante skikke.

Når vi ønsker godt nytår, siger vi også tak for det gamle år. Og en tak skal der lyde fra min side, fra Prinsen og fra hele vor lille familie til alle herhjemme, som i det forløbne år har vist os så megen venlighed, som har mødt os med gode smil og varm interesse. Alle tre generationer har vi meget at sige tak for.

I år 2001 har vi ikke været så vidt omkring inden for det danske rige som i andre år, men mine tanker går ofte både til Grønland og til Færøerne. Begge de to samfund er inde i en vældig udvikling og står over for væsentlige afgørelser. På denne nytårsaften sender jeg mine varme hilsener og mine ønsker om et godt nytår for alle i Grønland og på Færøerne.

Store krav og udfordringer stilles i disse tider til det danske forsvar, og vi véd alle, at det kommende år kan blive særlig krævende for de mænd og kvinder, som har deres gerning dér. Til dem vil jeg gerne rette en varm tak for deres indsats både hjemme og ude i det år, der er gået. Måtte både de og deres familier og nærmeste få et godt nytår.

Efterårets voldsomme begivenheder har gjort det klart for os, hvad et godt og offervilligt beredskab betyder. Vel har Danmark været forskånet for store ulykker, men vi véd, at der er mænd og kvinder inden for Beredskabet, ved Politiet og ved hospitalerne, som står parat, hvis det værste skulle ske, og som også gang på gang træder til, når der bliver kaldt fra et af verdens katastrofecentre. De er med til at hævde Danmarks anseelse, og dem skylder vi stor tak. Til dem alle sender jeg mine gode ønsker for det nye år.

Når jeg sender min nytårshilsen til de danske i udlandet, véd jeg, hvor stærke bånd der til stadighed består mellem dem derude og os herhjemme trods årtiers, ja måske generationers ophold uden for Danmark. Jeg véd også, at nogle med bekymring synes, at Danmark i disse år forandrer sig meget; men de skal vide, at vi husker dem og regner med dem. Det gælder de danske i Sydslesvig såvel som de, der er bosat fjernt eller nær eller fejrer nytår på søen. De er ofte i mine tanker,

og jeg ønsker dem alle et godt nytår.

Når vi ser frem til det nye år, er det ikke uden bekymring, for der er så mange spændinger i verden, så mange ulykkelige forhold, som nok ikke så let lader sig rette op. Alligevel vil vi se fremtiden i møde med fortrøstning og ønske, at vi i det nye år må opleve, at nogle af de hårde konfrontationer må blødes op, og at meget af den nød, som hersker, må mindskes, og de sår må læges, som mennesker bærer både på krop og sind. Måtte vi også fra dansk side kunne medvirke til, at året 2002 må blive blot begyndelsen på bedre og fredeligere tider.

I det håb ønsker jeg alle et godt og glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2001>